

N:o 103.

Af herr **O. A. Ericsson** i Ofvanmyra m. fl., i *anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående nya byggnader för armén m. m.*

I den till innevarande års Riksdag aflemnade Kongl. Maj:ts nådiga proposition n:o 1, angående statsverkets tillstånd och behof, har Kongl. Maj:t under fjerde hufvudtiteln punkt 36 föreslagit Riksdagen, att till uppförande af nya byggnader för armén på extra stat för åren 1903, 1904 och 1905 bevilja ett belopp af 21,000,000 kronor samt deraf för år 1903 anvisa 7,000,000 kronor.

Vid sistförflutne Riksdag åskade Kongl. Maj:t för samma ändamål 4,000,000 kronor. I sitt deröfver afgifna utlåtande n:o 13 uttalade särskilda utskottet n:o 1, att det funnit den i kasernfrågan förebragta utredningen såväl med afseende å kasernetablissemanten i allmänhet som särskildt med afseende å de i den kongl. propositionen föreslagna ej så fullständig, att utskottet kunde tillstyrka Riksdagen att bevilja hela den begärda summan. Och Riksdagen beviljade också endast 3,769,800 kronor.

I sitt yttrande till statsrådsprotokollet af den 11 dennes omnämner statsrådet och chefen för landförsvarsdepartementet, att chefen för fortifikationen utarbetat detaljerade förslag ej mindre till typer för nya kasernetablissemant åt de truppförband af olika vapenslag, hvilka antingen i och med den nya härordningen komma att uppsättas eller, ehuru förut ingående i armén, icke egt kaserner, än ock till förändring och tillbyggnad af sådana, redan befintliga etablissemant, på hvilka den nya härordningen i afseende å utrymme ställer större kraf än den gamla; äfvensom att Kongl. Maj:t uppdragit åt fyra personer, två ledamöter från hvardera

af Riksdagens kamrar, att afgifva utlåtande öfver ofvan omförmälda inom fortifikationen utarbetade planer, med tillhörande detaljritningar och kostnadsförslag, men att deras arbeten ännu icke äro afslutade.

Den här ofvan omnämnda, af »försvarsutskottet» förordade utredningen är således ännu icke fullt verkställd, och Riksdagen lemnas i okunighet till och med om förläggningssorterna för flera etablissement.

De finnas nog, som fästa mindre vikt vid att Riksdagen får hafva sitt ord med rörande förläggningssorterna och förmena att regeringen och vederbörande militärer bäst kunna ordna om den saken; men såväl den hittills vunna erfarenheten härutinnan som det intresse den stora allmänheten har för den frågan gör, att undertecknade äro af en annan åsigt och till och med anse denna fråga om förläggningssorterna vara en af de viktigaste såväl i ekonomiskt som i sedligt afseende, åt hvars pröfning Riksdagen bör egna en allvarlig omsorg.

Den för några år sedan uppkomna täflan emellan olika stadssamhällen om vissa artilleriregementen och deraf följande val af förläggningssorter för dessa, har tydligt ådagalagt, att ett godt val af för ändamålet särskildt lämpade platser knappt i något enda fall blifvit träffadt. Derom hafva också 1901 års församlade statsrevisorer framställt anmärkningar, särskildt beträffande Andra Svea artilleriregementes mötesplats vid Upsala, och det är den öfverhängande faran af att något dylikt ytterligare skall upprepas vi härmed vilja afvärja.

Af de uttalanden, som statsrådet och chefen för landtförsvarsdepartementet i ofvanberörda statsrådsprotokoll haft i frågan, tyckes framgå, som om vid val af mötesplatser hänsynen till officerarnes bekvämligheter vore den öfvervägande, för att icke säga den bestämmande. Vi neka icke till att det vore godt och väl, om vid val af förläggningssorter för våra trupper dessa kraf kunde fullständigt tillgodoses, men vi hålla före, att, der så icke lämpligen ske kan, dylika kraf böra vika för andra enligt vårt förmenande långt viktigare, till hvilka vi i främsta rummet räkna platsens lämplighet för sitt hufvudändamål, öfningen. Derjemte bör äfven den ekonomiska frågan beaktas. Genom det beslut, sistförflutne Riksdag fattade i försvarsfrågan, komma stora utgifter att tynga vår budget, och försigtigheten bjuder, nu mera än någonsin, att se till, att allt användes på bästa sätt samt ordnas så billigt som möjligt.

Detta tro vi skulle blifva händelsen, om man, derest ej särskilda omständigheter, såsom platsens olämplighet m. m. dylikt, tvingade till förflyttning, bibehölle de nuvarande mötesplatserna för regementenas såväl

sommar- som vinterförläggning, på hvilka platser redan stora kostnader äro nedlagda i dyrbara skjutbanor, dräneringar, vattenledningar, sjukhus och andra byggnader m. m., och der det således erfordras endast tillbyggnads- och kompletteringsarbeten.

Att anlägga etablissement m. m. invid städerna, afsedda särskildt för rekrytutbildningen, och använda nuvarande mötesplatser allenast för repetitions-(regements)öfningar, såsom från visst håll uttalats, kan väl näppeligen vara med allvar menadt. Det vore väl, om vårt land med sina begränsade tillgångar kunde bära bördan af *en* mötesplats för hvart regemente.

De nuvarande öfningsplatserna äro visserligen till större delen förlagda på landsbygden, men deri se vi för vår del endast fördelar och önska till och med, att de nya regementena blefve förlagda på landsbygden med betydligare afstånd från städerna, å hvilken man i allmänhet har den bästa terräng att välja på. Der äro vanligtvis byggnadsmaterialier och födoämnen m. m. dylikt billigare, hvarförutom manskapet å dessa ställen blefve mera fredadt för de frestelser, som locka i städerna, såsom krogar m. m. sådant.

Riksdagen har nog äfven förut vid åtskilliga tillfällen beaktat allt detta. Och det är sannolikt att dessa synpunkter i icke ringa grad legat till grund för de beslut, som under de två senaste riksdagarne fattats, då Riksdagen afslagit Kongl. Maj:ts framställning angående förflyttning af Vestmanlands regemente från dess nuvarande mötesplats Salbohed till närheten af Vesterås stad.

Ett uppskof med frågan, till dess en fullständig utredning i antydda riktning kunde föreläggas Riksdagen, vore således enligt vårt förmenande det enda rigtiga, men vi inse, att frågan i sin helhet ej torde tåla ett sådant, och kunna därför vara med om att för närvarande bevilja anslag till de kasernetablissemment, som enligt fortifikationschefens åsigt »i främsta rummet» böra komma till utförande, nemligen de för fästningstrupperna afsedda samt för utvidgning af samtliga nuvarande artillerietablissemment, äfvensom för uppförande af ett nytt dylikt i Boden.

Vi tilltro oss emellertid icke att för närvarande ingå i pröfning af detaljfrågor och kostnadsförslag beträffande dessa etablissement; den saken må först undergå vederbörande utskotts granskning; men vi vilja framhålla som vår åsigt, att den summa, som må anses erforderlig för uppförande af dessa byggnader, fördelas på det sätt, att 6,000,000 kronor deraf anvisas under år 1903.

Visserligen är detta anslag 1,000,000 kronor mindre för år 1903 än hvad Kongl. Maj:t begärt, men vi äro förvissade derom, att, derest vårt förslag om nuvarande mötesplatsers användande till både sommar- och vinterförläggning antages, kostnaden för kasernbyggnaderna i sin helhet på detta sätt kunna nedbringas, att arbetet dermed säkerligen kan utföras med ett betydligt mindre anslag.

På grund af hvad vi sålunda anfört våga vi vördsamt föreslå:

a) att Riksdagen må på det sätt bifalla Kongl. Maj:ts under fjerde hufvudtiteln punkt 36 i innevarande års statsverksproposition gjorda framställning, att dels till uppförande af nya och dels till utvidgande af redan befintliga kasernetablissemang för fästningstrupperna och artilleriet anslås ett belopp, som efter vederbörande utskotts granskning dertill må anses erforderligt, samt deraf för år 1903 på extra stat anvisar 6,000,000 kronor, och

b) i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhåller, det täcktes Kongl. Maj:t till nästa riksdag låta utarbета fullständigt förslag till ändringar samt ny- och tillbyggnader af baracker m. m. å nuvarande mötesplatser, som må anses erforderliga för att tillgodose infanteriets och öfriga här förut ej omnämnda trupperförbands behof för såväl sommar- som blifvande vinterförläggning.

Om remiss till statsutskottet anhålles.

Stockholm den 25 januari 1902.

Olas A. Ericsson.

D. Persson
i Tällberg.

J. Bromée.

Carl Johansson
i Aflösa.

G. Jansson
i Krakerud.

Joh. Sjöberg.

W. Bengtsson.

C. A. Danielsson.

Rob. Petersson.

Gustaf Olofsson.

C. E. Johansson
i Berga.

G. Lindgren
i Islingby.

Gustaf Andersson.

J. Eriksson
i Lindehult.

Olof Persson.

<i>Esbjörn Persson.</i>	<i>Pehr Pehrsson</i> i Åkarp.	<i>A. H. Göthberg.</i>
<i>N. Nilsson.</i>	<i>Karl Hultkrantz.</i>	<i>C. J. Hammarström.</i>
<i>A. Th. Carlheim-Gyllensköld.</i>	<i>And. Jönsson.</i>	<i>Olof Guldbrandsson.</i>
<i>Carl Jansson</i> i Edsbäcken.	<i>Aug. Larsson</i> i Säby.	<i>Carl Sandquist.</i>
<i>Oswald Emthén.</i>	<i>A. J. Högstedt.</i>	<i>O. Anderson</i> i Hasselbol.
<i>E. Norman.</i>	<i>S. H. Kvarnzelius.</i>	<i>Johan Olofsson.</i>
<i>David Holmgren.</i>	<i>E. L. M. Hedin</i> i Torp.	<i>P. Norberg.</i>
<i>Johan Ericsson.</i>	<i>Joh. Larsson</i> i Presstorp.	<i>O. E. Gädda.</i>
<i>J. A. Jonsson.</i>	<i>L. J. Jansson</i> i Djursåtra.	<i>And. Andersson</i> i Backgården.
<i>A. P. Johansson.</i>	<i>Anders Olsson</i> i Tyllered.	<i>A. Johanson</i> i Mossebo.
<i>O. H. Svensson.</i>	<i>A. Magnusson.</i>	<i>Magnus Andersson</i> i Löfhult.
<i>J. Bengtsson.</i>	<i>S. M. Olsson</i> i Sörnäs.	<i>Nils Åkesson.</i>
<i>J. G. Hazén.</i>	<i>A. Hansson</i> i Solberga.	<i>C. J. Öberg.</i>
<i>P. Olsson</i> i Fläsbro.	<i>Joh. Er. Nordin.</i>	<i>And. Olsson</i> i Mårdäng.
<i>E. G. Åkerlind.</i>	<i>O. Larsson.</i>	<i>Chr. Olsson.</i>
<i>Ad. Wiklund.</i>	<i>J. A. Lundström.</i>	<i>Joh. Nilsson.</i>
<i>J. E. Ericsson.</i>	<i>Nils Hanson.</i>	<i>Halvar Eriksson.</i>
<i>A. G. Jönsson.</i>	<i>C. T. Lind.</i>	<i>Sam. Söderberg.</i>
<i>J. Nordin.</i>	<i>Lars Eriksson.</i>	

I motionens syfte instämma:

<i>Sten Nordström.</i>	<i>J. Johanson.</i>	<i>B. Dahlgren.</i>	<i>Elof Nilsson.</i>
<i>Wilh. Heimer.</i>	<i>J. P. Jansson.</i>	<i>Pehr Svensson.</i>	<i>W. Johansson, Öija.</i>